

Ivo Spanjersberg

“Bekijk eens een wedstrijd van je eigen kind, team of club zonder gekleurde bril, als neutrale liefhebber”

Identificatie

Het was vreemd, een EK zonder Oranje. We deden dit jaar niet mee, dus het oranje shirt bleef in de kast. Het hele toernooi kon me dan ook, zeker in het begin, maar weinig interesseren. Daar waar normaal de opwinding heerst rondom voorselectie, poulefase en knock-outrondes, was er nu de stilte. Zonder betrokkenheid keek ik een beetje bevreemd naar al die zingende en uitgedoste supporters in hun nationale kleuren, die enthousiast hun helden aanmoedigden.

Gaandeweg merkte ik ook een voordeel van het ‘niet meedoen’. Het maakte mij niet uit wie er ging winnen en dit zorgde ervoor dat ik op een andere manier kon kijken naar het voetbal. Als neutrale liefhebber is het namelijk veel makkelijker objectief te zijn. Niet gehinderd door een oranje bril zag ik veel duidelijker wat de tactieken zijn, welke spelers ervoor zorgen dat andere spelers beter gaan spelen en of de scheidsrechter een juiste beslissing neemt of niet. Zonder identificatie met één van de partijen kun je dus beter genieten van de pure sport.

In mijn werk als sportpsycholoog kom ik vaak ouders, maar ook trainers en bestuurders tegen wiens bril uit betrokkenheid nogal is gekleurd. Ze hebben hierdoor een vertekend beeld van hun kind, talent of team. Zo denken ouders vaak dat hun kind de sterren van de hemel speelt en het grote nieuwe talent is. Ze zijn dan vol onbegrip en teleurgesteld als hun kind wordt gewisseld of op de bank moet plaatsnemen. Misschien zelfs boos, als het kind afvalt in de wedstrijdselectie voor het nieuwe seizoen.

Ook trainers maken weleens de fout zich te laten meeslepen door de opwinding van het moment. Vanuit de emoties zien ze de zaken onscherp en nemen dan verkeerde beslissingen. Bijvoorbeeld een speler wisselen uit woede over een te ver doorgevoerde actie of tekeergaan tegen de scheidsrechter over een beslissing die eigenlijk achteraf de juiste bleek.

Mijn advies is dan ook om eens een wedstrijd van je eigen kind, team of club te bekijken zonder die betrokkenheid. Alsof je niet de vader, moeder of coach bent van dat ‘talent’, maar gewoon een neutrale liefhebber. Je ziet vast veel meer, veel scherper en kan het spel beter analyseren achteraf. En je zult zien: je gaat hierdoor ook meer plezier beleven aan het spel an sich.

Ivo Spanjersberg is sportpsycholoog, communicatietrainer en coach. Hij begeleidt al jaren topsporters en professionals uit diverse disciplines. Hij schreef verscheidende artikelen over het mentale aspect van sport en het boek *Slagen, tips voor tennisouders*. (www.ivospanjersberg.nl)